

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Tiltnak babám... (csárdás – Székelyföld –
Magyarózd, Balázstelek...)

Te kis madár, hogy megcsaltál,
Hogy a hegyen túlhaladtál, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Hegyről visszatekintettél,
Szüvemre bánatot tettél, áj, ná, ná, ná, áj...
Édesanyám mondta nékem,
Minek a szerető nékem, csuhaj, haj, de csuhaj
haj;
De én arra nem hallgattam,
Titkon szeretőt tartottam, áj, ná, ná, ná, áj...
Titkon szeretőt tartani,
Jaj de bajos eltitkolni, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Már ezután olyat szeress,
Akit könnyen elfelejtesz, áj, ná, ná, ná, áj...
Tiltnak babám, tiltnak tőled,
Titkon se beszéljek veled, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Ahol látlak, kerüljelek,
Még az úton se köszönjek, áj, ná, ná, ná, áj...
Engem anyám úgy szeretett,
Bölcsőbe tett s úgy rengetett, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Zsebkendővel takargatott,
A szájával megátkozott, áj, ná, ná, ná, áj...
Azt az átkot tette reám,
Ország-világ legyen hazám, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Csipkebokor a szállásom,
Ott se legyen maradásom, áj, ná, ná, ná, áj...
Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Mégfogadnám, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső, áj, ná, ná, ná, áj...
Kicsi madár, hogy tudsz élni,
Mikor nem is tudsz beszélni, csuhaj, haj, de csuhaj haj;
Mert én jól tudok beszélni,
Mégis alig tudok élni, áj, ná, ná, ná, áj...
Megéred, babám, az időt,
Odajársz a kapunk előtt, csuhaj, haj, de csuhaj
haj;
Megöleled kapu fáját,
Úgy siratod a gazdáját, áj, ná, ná, ná, áj...
Szerettelek egy ideig,
Keddtől fogva szeredáig, csuhaj, haj, de csuhaj
haj;
Szeretett a fene soha,
Csak meg voltam véled szokva, áj, ná, ná, ná,
áj...
Tudod, rózsám, mit fogadtál,

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Mikor a kiskertbe' jártál, csuhaj, haj, de csuhaj haj;

Csókot kértem, rózsát adtál,

Avval engem csalogattál, áj, ná, ná, ná, áj...

(Bözöd falu)

Ne sírj rózsám, ne keseregj,

/:Mer' én este hozzád megyek:/

Hozzád megyek, ha későn is

/: Tied leszek rózsám mégis:/ Jaj da da da...

Nincsen rózsá... (csárdás – Székelyföld -
Magyarózd)

Nincsen csillag, mer' lehullott a földre,
Nincs szeretőm, az anyja lebeszélte,
Lebeszélte, ne szeressen ingemet,
Búval töltssem el egész életemet.

Zöld füre szokott a harmat leszállni,
Nehéz tőled, édes rózsám, megválni,
Úgy elválok, mint ősszel a falevél,
Kedves babám, de hiába szeretted.

Még a búza ki se hányta ja fejét,
Egy kismadár mind elhordta ja szemét,
Te kismadár, ne hordd el a búzámat,
Mivel tartom el a régi babámat?
Eltartom én tiszta búzakenyérrel,
A szőlőnek legédesebb levével.

Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem,
Párjavesztett gerlice lesz belőlem,
Rászállok egy zöld erdőre zokogva,
Fészket rakok egy nefelejcs bokorba.

Újkorában repedjen meg a csizmám,
Ha én többet járok a lányok után,
Nem voltam víg, nem is leszek ezután,
Az hagyott el, kit szerettem igazán.

Amit világeletemben kerestem,
Aztot én az asszonyokra költöttem,
Vettem nekik alsó-felső rokolyát,
Mikor tetszett, felhajtottam az alját.

Szépen szól a péterlaki nagyharang,
Szépen húzza három fehér vadgalamb.
Három fehér vadgalambnak hat szárnya,
Nem kell nekem senki megunt babája.

Őszi bánat koszorúzza a földet,
Nem engedik, hogy téged szeresselek.
Megengedik, vagy ha nem hát eltiltják,
Vagy ha nem hát a síromat megássák.

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Besütött a Hold... (csárdás – Székelyföld - Sóvidék)

Besütött a Hold sugára,
Régi babám ablakára, ihaja, de tyuhaja,
Én nem tudom mi az oka,
Az enyémre nem süt soha, ihaja, de tyuhaja.

Titkon tartottam egy ösvént,
Amely babám, hozzád vezet, ihaja, de tyuhaja,
Mer' az ösvént elvesztettem,
Tőled, rózsám, messze lettem, ihaja, de tyuhaja.

Segesváron van egy malom,
Bánatot örölnek azon, ihaja, de tyuhaja,
Nékem is van egy bánatom,
Odaviszem s lejáratom, ihaja, de tyuhaja.

Szeress, szeress, csak nézd meg kit,
Mert a szerelem megvakít, ja, ja, ja...
Mert engemet megvakított,
Örökre megszomorított, csuhaja...

Ver' meg Isten azt a szívet,
Aki kettő-hármat szeret, ja, ja, ja...
Mer én csak egyet szerettem,
Mégis eleget szenvedtem, csuhaja...

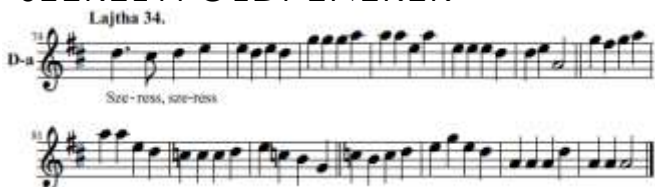
Ne szeressél kettőt-hármat,
Mikor egy is elég bánat, ja, ja, ja...
Mert én is szerettem egyet,
Felejténém, de nem lehet, csuhaja...

Nem kell neköm senki bújá,
Bárcsak az enyim se vóna ja, ja, ja...
Éltem én búba' eleget,
Mert az én rózsám mást szeret, ja, ja, ja...

Ne szeressen senki mélyen,
Mert nem tudja mire megyen, ja, ja, ja...
Örömei mind elmúlnak,
Víg napjai sírba hullnak, ja, ja, ja...

Árok, árok, de mély árok,
Meggondolnám, hogy így járok, ja, ja, ja...
Széles árkon keskeny palló,
Igazán szeretni nem jó, ja, ja, ja...

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Jaj Istenem, de víg voltam... (csárdás – Székelyföld)

Jaj Istenem, de víg voltam azelőtt,
Még a babám sétált (járt-kelt, eljárt) a házam előtt,
De már immár víg sem leszek sohasem,
Mert elhagyott, kit igazán szerettem.

Húzzad cigány, repedjen meg a húrod,
Mert énnékem úgysem sokáig húzod,
Elhúzza a Dali Jóska bandája,
Siralmas lesz annak a hallgatása.

Szánt az eke, szépen pereg¹ a járom (járma),
Jártam hozzád tizenhárom határon (~ba, ~ra),
Tapostam már én a sarat eleget,
Mégsem szánt meg szíved-lelked engemet.

(Magyarózd)

Késő ősszel erdő mellett megyek el,
Zöld erdőben fülemile énekel,
Fülemile mind azt fújja, éneкли,
Igaz boldog, aki nem tud szeretni.

Igaz, igaz, a madár is azt zengi,
minek élni, ha már nem szeret senki,
Ha már másnak nyílt ki az én virágom,
Ne is legyen több legény a világon.

Nincsen csillag, mer' lehullott a földre,
Nincs szeretóm, az anyja lebeszélte,
Lebeszélte, ne szeressen engemet,
Búval töltssem el egész életemet.

Zöld fűre szokott a harmat leszállni,
Nehéz tőled édes rózsám elválni,
Úgy elválok, mint ősszel a falevél,
Kedves babám, de hiába szeretted.

¹ pereg a járma –

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Virágzik a cseresznye... (csárdás – Székelyföld)

Virágzik a cseresznye,
Szebben virít a rózsám arca, ájna...
Rózsám arca télben, nyárban,
Legvirítóbb a határba', ájlálá...

Ifjúságom telik el,
Azért a szívem hasad el, ...
Ifjúságom gyöngykoszorú,
Ki elveszti de szomorú, ...

Bolond volnék ha búsulnék,
Ha a búnak helyet adnék, ...
Én a búnak utat adok,
Magam pedig sírva járok, ...

Úgy búsulok, majd meghalok,
Búval meg is bolondulok, ...
Fáj a szívem, de nem érted,
Titkon más is van melletted, ...

Olyan bánat a szívemen,
Kétrét hajlott az egeken, ...
Ha még egyet hajlott volna,
Szívem ketté hasadt volna...

Mind azt mondják az irigyek,
Miből élnek a szegények...
Éjjel lopnak, nem alusznak,
Nappal isznak, nem dolgoznak...

Édesanyám rózsafája,
Én voltam a legszebb ága...
Kihajlottam az utcára,
Leány s legény bosszújára...

Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha...
Megfogadnám, de már késő,
Mer az idegen az első...

- - -

Megállj, megállj te kismadár,
Beteg szívem mert rég hogy vár, ...
Beteg vagyok szerelmembe,
Enyhítsd lelkem keservembe...

Lásd a kerek erdő amott,
Alatta a kis folyamot, ...
Folyamon túl van egy falu,
Azért emészt engem a bú...

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Abban lakik a nagy utcán,
Gólyafészek van a házán, ...
Léces kert ablakja alatt,
Most meszelték be a falat...

Vidd oda a kis cédulát,
Repedd körül az ablakját, ...
De ha kérdi, hogy hogy vagyok,
Érte is hogy mennyit sírok...

Visszasiess egyszeribe,
Szállj le egyenest ölembe, ...
Megölellek, megcsókollak,
Hűségédért jól is tartlak...

Jaj de szépen... (csárdás – Székelyföld)

Jaj de szépen cseng a lapi², na na na na...
Hozzád megyek rózsám lakni....
Akkor megyek hozzád lakni, mikor elszárad a
lapi.

Azt gondoltam amíg élek...
Mindig jó napokat élek...
De én abban megcsalódtam, szép babámtól
elmaradtam.

Árva vagyok, árva lettem...
Szerencsétlenül születtem...
Mer' elzárták aztat tőlem, akit szívemből szerettem.
Szomorú az én éjszakám...
Még a homály Hold sem süt rám...
Hát a fényes Nap sugára, hogy sütne gyászos
orcámra.

Jaj de szépen harangoznak...
Talán az én galambomnak...
Bár csak addig ne temetnék, amíg innét
odamennék,
Német muzsikust fogadnék, keserves nótát
huzatnék.

Idegen ország... (csárdás – Székelyföld – Sóvidék, Körispatak)

Idegen ország a hazám,
Nincs, ki gondot viseljen rám, mért hagytál el, Istenem;
Földre hajlik maj' az ág is,
Megsirat még a babám is, az én régi kedvesem.

² lapi - levél

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Ez az utca bánatutca,
Bánatkóvel van kirakva, ja, ja, ja...
Azt a rózsám kirakatta,
Hogy ne járjak vígan rajta, csuhaja...
Azér' amiér' szegény vagyok,
Vasárnap is szennyes vagyok, ja, ja, ja...
Tiszta az én szívem tája,
Nincsen annak patikája, csuhaja...

Fáj a szívem... (csárdás – *Balázstelek, Körispatak*)

Fáj a szívem nem tagadom
Édesanyám mondta nékem

Édesanyám mondta nékem, (ism.)
Minek a szerelem nékem. (ism.)
A szerelem sötét verem, (ism.)
Az engem a földbe teszen. (ism.)
Az én szemem olyan kerek, (ism.)
Ahányat lát, annyit szeret. (ism.)
Szeress, babám, csak nézd meg, kit,
Mert a szerelem megvakít,
Engemet is megvakított,
Örökre gyászba borított.
Fáj a szívem, de nem érted,
Titkon más is van melletted. (ism.)
Fáj a szívem, nem tagadom,
Akiér' fáj, nem láthatom. (ism.)
Édesanyám rózsafája,
Én voltam a szebbik ága. (ism.)
De egy legény leszakított,
Karja között elhervasztott. (ism.)
Szervusz, szervusz te jó barát,
Ki-ki tudja maga baját. (ism.)
Én is tudom az enyimet,
El is igazítom őket. (ism.)

Száraz a bokor... (csárdás – Székelyföld, *Körispatak-Lajtha36., Gagy*)

Száraz a bo - kor

(*Gyergyó-Ditró* szöveg):

Száraz a bokor a tetőn,
S haragszik az én szeretőm.
Ha haragszik, majd kibékül,
Vagy a háta jól megkékül.
Megyek az úton lefelé,
Senki se mondja, gyere bé,

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Senki se mondja, gyere bé,
Túrós kenyert veszek elé.

Szeress, szeress, csak nézd meg kit,
Mert a szerelem megvakít.
Engemet is megvakított,
Örökre megszomorított.

S édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha,
Mefogadnám, de nincs kinek,
Fogadnom kell idegennek.

mezőségi szöveg (más dallam és tánc):

Én is voltam, mikor voltam,
Virágok közt virág voltam.
De rossz kertészre akadtam,
Keze között elhervadtam.

Száraz a bokor a tetőn,
Elhagylak régi szeretőm.
Elhagynálak, de sajnállak.
Mondd meg rózsám, mit csináljak?

Száraz a bokor a tetőn,
Száradj meg régi szeretőm!
Úgy száradj meg lábon állva,
Mint a fűszál lekaszálva.

Zöld erdőben... (csárdás – Székelyföld)

Mezőség, Ördögösfüzes:

Zöld erdőben terem a mérges kígyó
Szép leányból van a legénycsábító.
Látod anyám, milyen jó, aki csúnya,
Szegény legény szívét nem szomorítja.

Én az utcán le se, fel se mehetek,
Mind azt mondják, hogy szeretőt keresek.
Nem kell nekem, mert van nékem egy barna,
Kinek jobbról balra göndör a haja.

Bonchida:

Székvárosi öreg templom harangja,
Jaj, de búsan hallszik nálunk a hangja,
De amikor elhozza az esti szél,
Eszembe jut, hogy te engem szerettél.

Nem szeretsz már, nem hallom a harangot,
Nem is hoz már életembe soha jót.
Síríg tartó hű szerelmet fogadtál,
S az estéli harangszónál elhagytál.

Zöld erdőben terem a mérges kígyó,
Szép leányból lesz a legénycsábító.
Jaj, Istenem, de jó annak, ki csúnya,
Szegény legény szívét nem szomorítja.

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Az ökör a földet... (csárdás – Székelyföld – *Udvarhelyszék*)

Az ökör a földet nem magának szántja,
Az anya a fiát nem magának tartja,
Húsz évig tartja magának, húsz év után adja másnak,
Harminchat hónapot szolgál a köztársaságnak.

Esik a permeteg, jön a nehéz eső,
Eressz be, galambom, mert megver az eső,
Széles köpönyegem ázik, puskám csöve megrozsdázik,
Jeges a permeteg, a gyöngye kezem fázik.

Fekete vár... (csárdás – Székelyföld)

Magyarózd... (csárdás – Székelyföld - *Magyarózd*)

Magyarózd... van egy malom, galambom,
Bánatot örölnek azon, galambom,
Nékem is van, tyuhaj, egy bánatom,
Odaviszem, lejáratom, galambom.

Magyarózd... nagy híd alatt, galambom,
Folyik a szerelempatak, galambom,
Aki abból, tyuhaj, vizet iszik,
Babájától elbúcsúzik, galambom.

Én is abból vizet ittam, galambom,
A babámtól elbúcsúztam, galambom.
Úgy elbúcsúztam szegénytől,
Mint az elmúlt esztendőttől, galambom.

Kéket nyílik az ibolya, galambom,
Nem leszek szerelmes soha, galambom,
Láncot kötök (verek), csuhaj, a szívemre,
Megmutatom, bírok véle, galambom.

Bánat, bánat, de nehéz vagy, galambom,
De rég, hogy a szívemen vagy, galambom,
Eladnálak, (csuhaj) de nincs kinek,
Bánatja van mindenkinek, galambom.

Bánatja van fűnek, fának, galambom,
Mind az én öreganyámnak, galambom,
Bánatja van fűnek, fának,
Mind az én öreganyámnak, galambom.

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Keserű víz... (csárdás – Székelyföld –
Udvarhelyszék, szöveg Magyarorszátról)

Keserű víz, nem hittem, hogy édes légy
Régi babám, nem hittem, hogy csalfa légy
Csalfasággal, csaltad meg a szívemet
A jó Isten úgy áldjon, meg tégedet
Édes anyám ne tiltson a babámtól
Ha meg akar menteni a haláltól
Én nem bánom édesanyám tagadj meg
Mer a szívem a rózsámért hasad meg

Elmegyek... (forgatós – Székelyföldi)

Elmegyek, elmegyek jó messzire,
Nem leszek senkinek a terhére
Nem írok levelet,
nem is üzenek,
Lesz még tavasz, lesz még nyár,
de én nem leszek.

Azt gondolod, azt gondolod rózsám, bánom,
Hogy tetőled, hogy tetőled el kell válnom
Elválásom csak egy álom,
Szívemet másnak ajánlom,
Aj lala....

Jaj, de csöndes, jaj de csöndes eső esik,
Halálomat, halálomat sokan lesik
Azért lesik halálom,
vegyék el a galambom,
Aj lala....

Kívül égek, kívül égek, belül fázom,
De messze vagy, de messze vagy édes párom
Küldj messziről vigasztalást,
Tudom, hogy te sem szeretsz mást,
Aj lala....

Erdő-erdő, erdő-erdő, de kerek vagy
Édes rózsám, édes rózsám de messze vagy
Ha az erdőt levághatnám,
Édes rózsám megláthatnám,
Aj lala....

-

Jaj, de szépen szól a nóta a kocsmában
Ott mulatnak a legények tizenhárman
Mind a tizenháromnak,
van behívólevele,
Siratja a kedvese,...

Gólyamadár magasan száll fenn az égen
Barna kislány sírva sétál lenn a réten
Vezetgeti a fiát,
siratja az út porát,
Az elhagyott babáját.

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Szombaton szapulót...(sebes forduló – *Vajdaszentivány*)

Szombaton szapulót raktam,
Más szombatig ki sem mostam,
Ej, haj, komámasszonyt szólítottam,
Kalákában kimosattam.

A fél litrest elővettem,
Komámasszonyt megtiszteltem,
Ej, haj, addig-addig tisztelgettünk,
Míg nem egymást megismertük.

Borjút csordába hajtottam,
Komámasszonyt megtaláltam,
Ej, haj, addig-addig diskuráltam,
Míg a csordát hazavártam.

Én uramnak azt hazudtam,
Borjúk után futkároztam,
Ej, haj, pedig a kocsmában voltam,
A fél litrest hajtogattam.

Ha megérem jövendőmet,
Vetek az alsó mezőbe.
Ej, haj, vetek búzát, vetek árpát,
Közepébe piros rózsát.

Piros rózsza ne virágozz,
Értem babám ne váraozz,
Ej, haj, ha utánam váraozol,
Soha meg nem házasodol.

A szeretőm az a régi, (a tavalyi)
Megint akar udvarolni, (hózzám jární)
Ej, haj, talán meg nem bolondultam,
Azt szeressem kit nem tudtam. (meguntam)

Szeress rózsám csak nézd meg kit,
Mert a szerelem megvakít.
Ej, haj, engemet is megvakított,
Örökre megszorított.

Maris néni fuszulykát³ főz,
Kontya alatt fütyül a gőz.
Ej, haj, belerakja fakanalát,
Kinek adja Mari lányát.

Jön a babám a tanyáról,
Ismerem a járásáról.
Ej, haj, járásáról, mozgásáról,
A fekete kalapjáról.

---

³ fuszulyka – bab, paszuly

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Kisküküllő mellett...(forgatós –Székelyföld -
Sóvidék)

Kisküküllő mellett egy szép árva madár alszik,
Kinek párja e világon ritkán találkozik,
Angyali természetű, szégyen tekintetű,
Szép páva járású, gerlice szólású,
Vénusz mosolygású.

Ha én azt a szép madarat kezem közt foghatnám,
Minden búmat, bánatimat szívemről leraknám,
Jól tudom magamról, nem kérdem senkitől,
Hogy nincs nagyobb rabság, nagyobb
szomorúság,
Mint a magányosság.

Sem éjjelem, se nappalom nem esik kedvemre,
Sem ebédem, se vacsorám nincsen örömömre,
Egész nap búsulok, éjjel gondolkozok,
Hogy mitévő legyek, hogy jó társad legyek,
Kivel holtig éljek.

Elvesztettem a kecskémet (korcsos - vármegye
– *Udvarhelyszéki*)

Elvesztettem a kecskémet, megver anyám érte.
Amott látok feketéket, vajon nem azok-e?
Jaj azok nem azok, azok szenes csutakok,
Többet nem aluszok.

Én elmentem vizitába, turót adtak nékem.
Hazamentem, lefeküdtem, szinte megdöglöttem.
Hej, Julia, Julcsa, a hátulja puska,
Az eleje langallik⁴, szája ja muzsika.

Én elvettem egy vénasszonyt, mit csináljak véle.
Karót üttem a farába, hadd düllögjön véle.
Hej, Julia, Julcsa...

---

⁴ langallik, langall – 1. lángol (elhamvadó), lánggal égő
üszög, 2. kenyérlángos 3. vékony tűzifa, rőzse

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Malom nóta... (forгатós – Székelyföld)

A malomnak nincsen köve,
Mégis lisztet jár, mégis lisztet jár;
Tiltják tőlem a rózsámat,
Mégis hozzám jár.

Adsza babám a kezedet,
Forduljunk egyet, forduljunk egyet;
Aztán menjünk ki a kertbe,
Hogy szedjünk meggyet.

Én meg rázom, te felgyűjtöd,
Ketten megesszük, ketten megesszük,
Aztán menjünk bé a házba,
Ketten lefekszünk.

Beteg az én rózsám szegény,
Talán meg is hal;
Ha meg nem hal, kínokat lát,
Az is nekem baj.

A te súlyos nyavalyádból
Adjál nekem is;
Hadd érezzük mind a ketten,
Érezzem én is.

Volt nekem egy szép szeretőm,
De az olyan vót, de az olyan vót;
Ha egy nap nem láttuk egymást,
Két nap beteg vót.

Harmadik nap megkérdeztem,
Téged mi lelt vót, téged mi lelt vót;
A szerelem a szívemet
Körülfogta vót.

Felszántom a... (forгатós? – Székelyföld)

Felszántom a császár udvarát,
Belévetem hazám búbaját,
Hadd tudja meg császár felsége,
Mi terem a magyar szívébe’.

Bánat terem abban, búvetés,
A magyar életnek szenvedés,
Áldd meg, Isten, császár felségét,
Ne sanyargassa magyar népét.

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Alig várom...(gyors csárdás – Székelyföld)

Alig várom, este legyen,
Hogy a libám oda legyen,
Hadd mehessek lúd keresni,
A babámmal beszélgetni.

Meg akartam házasodni,
Galambot akartam fogni,
Galamb helyett ülüt⁵ fogtam,
Bánom, hogy megházasodtam.

Búzát vittem a malomba,
Azt gondoltam törökbúza,
Török búza, édes málé,
Szép élet a nagyleányé.

Mert a leány, mint a páva,
Úgy fekszik a vetött ágyba,
de a legén, mint a kutya,
Úgy lelkődik az ablakba.

Nézi, ki ül a pucokba⁶,
Szürke szakmány⁷ a nyakába,
Hányja-veti haragjába,
Hogy nem mehet be a házba.

De haragszom a szemedre,
Mért kacsintgat az enyémben,
De még jobban a szívedre,
Mért gyullasztott szerelemre.

Sarkantyúmnak réz a vasa,
Nő a babámnak a hasa,
Hadd el fiam, domborodjék,
Hogy a világ szaporodjék.

Az én szemem olyan kerek,
Ahányat lát annyit szeret,
De a szívem olyan igaz,
Ezer közül egyet választ.

Rózsám-rózsám mit kacsintgatsz,
Mikor most is csak hamis vagy,
(Ha) elraboltad a szívemet,
Boldogítsad életemet.

Hajtsd ki rózsám a libákat,
Hadd fogjam meg a p...dat,
Máma egyszer, holnap kétszer,
Holnapután tizenkétszer.

---

⁵ ülü – ölyv

⁶ pucok – vakond (?)

⁷ szakmány – kiszabott bunka (szakasz rokona)

SZÉKELYFÖLDI ÉNEKEK

Csík-Ajnád, Lajtha

~~Fekete városban
Vörös torony látszik.
Abba az én rózsám
Más ölébe játszik.~~

~~Játszodjál, játszodjál
Gyönyörű virágom,
Csak engem ne feledj,
Míg élsz e világon.~~

Magyar remekírók, A magyar irodalom főművei, 54, kötet,
magyar népdalok, Budapest, Franklin társulat, 1906

Készült a Hazatérés templomában tartott
hétfőnkénti táncházakhoz 1996-1999 között.